

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edite etc. publicate de 3 ori, dacă conțin	
Pe jumătate de an	80 „		până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200	
Pe un pătrar de an	40 „		de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

Prea Sfinției Sale nonagenarului Arhiereu FILARET MUSTA.

Oarecând regele-poet David, în dumnezeiasca lui inspirație, își începu întâiul său psalm zicând: „Fericit, bărbatul care nu umblă în sfatul nelegiuitorilor, și în calea păcătoșilor nu stă, și în scaunul pierzătorilor nu șade, ci în legea Domnului este plăcerea lui, și în legea Lui cugetă ziua și noaptea”. (Psalm I, 1—2). Așa grăia psalmistul, când instrună osanale Domnului său; când premărindu-L fericea pe omul binecuvântat de Dumnezeu...

Fericit ești între noi astăzi Prea Sfințite Arhierie Filaret, carele stai în pragul celui de al nouăzecilea an al cinstitei vieți, cu care Te-a binecuvântat Dumnezeu! Al nouăzecilea an, dintre cari cumpăna înclină greu spre anii trăiți în strânsă legătură cu Biserica Domnului — ai căreia fii din această eparhie smerit Ți-se închină astăzi, dorindu-Ți sănătate!

Lung și strălucit este șirul anilor din cari s'a împletit viața Prea Sfinției Tale!

Lungi și sguuitoare sunt însă popasurile rânduite într'ansa! În ele se întrezăresc fapte și împrejurări din oropsitul trecut al fărâmei de popor din aceste ținuturi; iar sarcina acestor ani păstrează tainic, mărturia deplină a suferințelor noastre de eri.

Și poate este dureros — deși niciodată nu e de prisos — să ascultăm glasul acelor vremuri, interpretat de vocea unui suflet atât de des mâhnit; căci durerea Prea Sfinției Tale era durerea noastră a tuturor.

Dar uimitor! Prea Sfinția Ta n'ai des-nădăjduit vre-o dată! Ai găsit resemnarea și mângădarea acolo unde totdeauna ai aflat-o! Biserican vechiu și distins, ai străjuit conti-

nuu la candela credinții străbune, dând, în acelaș timp, luminat exemplul de smerenie cu adevărat creștinească.

Modest din fire, niciodată n'ai râvnit onoruri mari, nici reclama strigătoare nu o ai iubit; cu atât mai adâncă și respectuoasă impresie semănai însă în cercul tot mai larg al cunoscătorilor și admiratorilor.

Sever, dar pornind din cugetul unei corectități intrupate, cuvântul Prea Sfinției Tale a impus respect deopotrivă și când muștrai pe cei răi și când dădeai sfaturi înțelepțești celor merituoși.

Sub haina curăției preoțești, Prea Sfinția Ta ascunzi o inimă cu adevărat de aur; singur nu bănuiești, că muștrând chiar, picari în om dragoste, alipire și cu cătușe tari îl legi de inima Prea Sfinției Tale!....

Acelaș suflet pururea treaz, acelaș cuget curat îndeamnă și acum că întotdeauna corpul cel împovărat cu ani, la datorința de toate zilele.

Prin cumpăt viața Prea Sfinției Tale a înfrânt piedicile și greutatea ivite în calea sa; prin umilință, cumpăna faptelor ți-a ridicat sufletul la treapta nemuririi!

Model de viață și sinteză de virtuți, Prea Sfinția Ta ne dai un grăitor exemplu de urmat; și... dacă am întreba cu psalmistul: „Doamne, cine va lăcui în lăcașul tău? Sau cine se va sălăslui în muntele cel sfânt al tău?”, cu acelaș mare psalmist am răspunde, cu gândul la Prea Sfinția Ta: „Celce umblă fără prihană și face dreptate; cel ce grădește adevăr în inima Sa; carele nu a viclenit în limba sa și nu a făcut vecinului său rău și ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi!” (Psalm 14).

S. Th. Ciprian episcop de Cartaginea

„Despre unitatea bisericii“
studiu istoric-literar

de diaconul I. David.

(Continuare).

Clausulele metrice¹⁾ (cursus) se aplică cu mai multă strictețe decât la însuș Cicero. Perioadele urmează în lung și unul după altul, dar n'au nici amploarea, nici mersul liber și majestos al frazelor ciceroniene. Le lipsește apoi și variația. Rar se găsesc încise sau membre independente care să mai schimbe nițel mersul monoton al discursului. La Cicero membrele periodului sunt când mai lungi, când mai scurte și scriitorul nu le toarnă mereu în aceeași figură de stil. La Ciprian vom găsi propoziții mici, veșnic de aceeași scurtăime, turnate în antiteze și paralelisme care se țin lanț, prezentând aspectul unei simetrii care obosește prin stereotipia sa. Limba Sf. Ciprian (nu vorbim bine-nțeles de citatele din Scriptură) nu se depărtează prea mult de cea clasică²⁾, pe care o studiasse cu multă râvnă, căci cetîndu-l, nu-i vom găsi nici expresii vulgare, nici construcții care să-l pună în flagrantă contradicere cu sintaxa autorilor clasici. Topica scriitorului adeseori are formă de poezie, ceace e un semn de decadentă. Lexicul nu cuprinde cuvinte străine decât în măsura pe care o impun împrejurările. Deodată cu invaziunea noilor idei din orient, s'au împământinit o mulțime de cuvinte pentru desemnarea lor. Sf. Ciprian știe să întrebuițeze cu discreție, fie termeni între-

bunțaiți din limbile străine³⁾, fie pe cei creați din limba latină prin diferite mijloace; astfel că și dânsul este unul dintre creatorii limbei latine bisericești, sortite să aibe o viață atât de lungă. Meritul de frunte al scriitorului nostru, este tocmai întrebuițarea clară a acestor termeni. Acest adevăr îl observă și alții scriitori vechi ca Lactanțiu sau Ieronim. Nu e vina lui, ci a epocii sale dacă ne-a lăsat nedumeriți chiar asupra chestiunii care-i era atât de familiară: unitatea bisericii. Cu privire la compoziție vedem, că autorul ne semnalează dela început părțile pe care le va desvolta în mersul scrierii sale astfel, încât putem avea dela primii capitoli o idee clară despre felul său de a compune. Argumentația lui întreagă se bazează numai pe Sf. Scriptură și felul cum înțelege să-și convingă auditorii citând mereu locuri din lege, seamănă mult cu procedeul advocaților în fața tribunalului, cu aceea elocință obositoare, care se învârtește mereu în jurul acelorasi paragrafe.

VI.

Imaginea marelui episcop din Carthago se desprinde clar din opera sa despre unitate. In ea se manifestă pentru întâiaș dată integral latinitatea înlăuntrul creștinismului universal. Acest arhipăstor cu gesturi de proconsul roman nu era propriu zis nici un speculativ, nici un teolog, ci înainte de toate, omul faptelor concrete. In scrierile Sale metafizica religioasă, la stabilirea căreia lucraseră cu atâta pricepere Elinii, se transformă în precepte morale, dar nu de dragul doctrinei înseși, ci ca să se transplanteze în viața de toate zilele, ca niște forțe reale spre guvernarea ei. Respectul adânc față de tradiție, renunțarea desăvârșită la personalitatea sa înaintea opiniei mulțimii, o deosebită iscusință în resolvirea practică, a multelor probleme ce ni-le pune

miscimus după o mică pauză, înaintea ei având sil. scurtă. Ex. Verg. Aen. IX. 610. Quisquis ille confessor est, Salomone major aut melior

aut Deo carior non est (cretic + spondeu); qui tamen quamdiu in

via Dōmīni ambūlavit (un dichoreu care nu e precedat ca de regulă de un cretic, dar dacă luăm în seamă că accentul cade pe prima silabă din Dōmīni, silaba scurtă accentuată poate înlocui pe una lungă, și atunci avem un cretic Dōmīni) tandiu gratiam quam de Domino fuerit consecutus obtinuit (trocheu + paeon IV) ș. a. m. d.

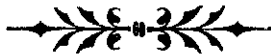
²⁾ In privința limbii din „De unit. Eccl.“ e de remarcă, că autorul întrebuițează des prep. *ad* și *de*; *quia*, *quoniam* în locul acc. cu inf. Odată am găsit *per* cu acc. în loc de *ab* cu abl. *circa omnia* în sensul *cu privire la toate*. sens postclasic.

³⁾ Multe cuvinte vechi dobândesc, prin faptul, că scriitorul le cheamă la viață. accepțiune nouă. Ex. *paraevaricatio*, *remissio*, *vacatio*, *paenitentia*, *virtutes*, *tentator* etc.; cuvinte de origine greacă: *apostolus*, *baptisma*, *catholicus*, *diabolus*, *ecclesia*, *martyr*, *schisma* etc. Evraismele n'au influențat decât limba citatelor, dintre cari majoritatea par a nu fi ale autorului, ci luate dintr'o traducere curentă. S'au făcut studii asupra acestor citate. Numele proprii în parte se declină, parte nu după flexiunea latină. Ex: regi Ieroboam, Moysen, Salomonis, propter servum meum David, filii Aaron etc.

1) Vezi Laurand. Manuel des études grecs et latines VI. 612—628i o expunere scurtă și clară. Dintre clausulele ciceronice se găsesc toate cu deosebire ca dichoreul e precedat întotdeauna de un cretic. Cantitatea încă nu e înlocuită cu accentul. Clausulele sunt următoarele: dichoreul — \bar{U} | — \bar{U} | (doi trochei consecutivi; creticul — $\bar{U}\bar{U}$; paeonul I. $\bar{U}\bar{U}\bar{U}\bar{U}$; paeon IV $\bar{U}\bar{U}\bar{U}\bar{U}$ toate + un trocheu sau un spondeu. Avem exemplu de cretic, spondeu dublu, de combinații între formele amintite. Clausula e de două sau trei picioare și se găsește la sfârșitul membrelor singuratece nu numai la sfârșitul periodului sau frazei. Ele sunt strict observate. Dăm aici analiza unui capitol ales la întâmplare, (Cap. XX) spre verificare; Nec quisquam \bar{m} - \bar{i} - \bar{r} - \bar{e} - \bar{t} - \bar{u} - \bar{r} , dilectissimi fratres, (in membrul întâi 2 spondei, in al doilea un cretic + spondeu) etiam de confessoribus quosdam ad \bar{i} - \bar{s} - \bar{t} - \bar{a} \bar{p} - \bar{r} - \bar{o} - \bar{c} - \bar{e} - \bar{j} - \bar{d} - \bar{e} - \bar{r} - \bar{e} , (doi cretici ultima silabă fiind ca în poezie indiferent, lungă sau scurtă), inde quoque aliquos tam nefanda quam \bar{g} - \bar{r} - \bar{a} - \bar{v} - \bar{i} - \bar{a} \bar{p} - \bar{e} - \bar{c} - \bar{c} - \bar{a} - \bar{r} - \bar{e} (paeon I + trocheu) Neque enim confessio immunem facit ab insidiis diaboli (cretic + paeon I. is se contrage în is cf. Verg Aen. III 136 etc.; CIL; filis etc.) aut contra tentationes et incursus et pericula atque impetus saecularis (un dichoreu precedat de cretic) adhuc in saecula posittum (trocheu + paeon IV) perpetua securitate defendit (cretic + spondeu). Caeterum nunquam in confessoribus fraudes et stupra et adulteria postmodum videremus (cretic + trocheu) quae nunc in quibusdam videntes ingemiscimus et dolemus (dichoreu precedat conf. regulei de un cretic inge-

viața, sunt însușirile lui de frunte. Un om ca dânsul a fost chemat apoi să dea soluții mântuitoare în vremuri de criză acută în sânul bisericii creștine, criză care amenința cu distrugere completă structura socială a creștinismului catolic. Prin Sf. Ciprian romanitatea se afirmă înc'odată cu putere în istorie, punând înaintea lumii tinere, ce-o să se ridice pe ruinele celei vechi, supremul său ideal, care se rezumă la autorul nostru în sinonimele: *consensio, concordia, unitas*. Aceasta-i însemnătatea universal-istorică a operei cu titlul sonor ca o clausulă ciceroniană: „*De catholicae ecclesiae unitate*“.

(Sfârșit).

CARMEN LETITIAE...

la împlinirea celor 90 de ani de viață ai Prea Sfinției Sale FILARET MUSTA, Arhiepiscop, vicar episcopesc în Caransebeș.

Integer vitae, scelerisque purus...

Po vremea, când prin case opaie dă lumină,
Când lumea credincioasă pleca din zori, la rugă
Veniși, zimbînd, pe lume, și ne-ai crescut să vină
Pe urma-Ta lumină, iar demonii să fugă.

Cu ingerii de pază Te întâlneai pe cale,
Și inima curată și viața Ta ne spune,
Că munca pe tăcute, răpuno ori-ce jale,
Iar' faptele mărețe, sporesc prin rugăciune.

De-ai lăcrimat, în taină, ora pentru națiune,
Doar o știa-i în lanțuri, părute pe vecie;
Iar azi o lume 'ntreagă, alături ne pune
Cu marile popoare, medii de vitejie.

Și parte-avuși de toată mărețea epopee
Ce-a zemislit-o Neamul, din vrerea de mai bine;
Văzuși un Rege falnic, în mijloc de trofee
Incoronându-și capul și-al scumpei lui Regine...

Iar anii nu Te-apasă și moartea nu Te paște,
Deși în omenire se sting vieți de boale;
De Te-ar zări din nori ea nu Te-ar mai cunoaște,
Bucuroavna a greșit-o: Te-a șters din protocoale.

Și, până-și chiamă Domnul pe Alesul Lui la sine,
Să nici nu știe moartea că ești ciastitul vas,
Din care unt-de-lemnul credinții pentru bine
In candela lubirii ascuns ne-a mai rămas.

Alexandru Munteanu al lui Vasile
protopresbiter.

Indemnuri creștinești.

de D. Popescu.

Pietrile vor striga!...

Luca 19⁴⁰.

Multe fapte făcuse Mântuitorul, cari stăteau ca niște cuie de foc în inimile Fariseilor și Cărturarilor. Vindecările minunate, învierile din morți pe cari le făcuse pe ori unde trecuse și oricând îi erau cerute cu stăruință și inimă curată, dar mai ales cuvintele de ocară și înfruntările pe cari le primeau ca pe niște bice de foc, îi făcuse să dorească moartea Mântuitorului, să-L privească cu ură, dar și cu teamă, fiindcă Iisus era întotdeauna înconjurat de ucenici și popor. Ura clocotea în inimile lor, sentința de moarte era dată de mult în inimile lor și acum nu căutau de cât *vreme cu prilej* de a o pune în aplicare. Mântuitorul însă întotdeauna înconjurase prilejul mult dorit.

Dar iată că acest prilej se ivește pe neașteptate și în așa împrejurări, încât Fariseii iar nu îndrăznesc să pornească la faptă, ci își rumegă mânia și-și șoptesc, în barbă numai, cuvintele de blestem cu toate că de data aceasta Mântuitorul iar îi provoacă. Provocarea este făcută cu mai multă tărie, căci *venise vremea să se plinească scripturile*.

De data aceasta Mântuitorul nu mai intră în cetatea Ierusalimului — fiica Sionului — ca un necunoscut, cum de atâtea ori intrase, oprindu-i chiar pe cei tămăduiți de El să-și arate și să-și strige mulțumirea, *ci ca un împărat* înconjurat de oastea sa — mulțimea multă de popor — preînchipuitoarea oastei creștine de mai târziu; nu mai intră obosit, trudit și însetat, abia mișcându-și picioarele înțepenite de mers, înconjurat de praf și ars de soare, *ci ca un domn* călare pe mînzul de asin, pe care se puseseră hainele desbrăcate de însoțitorii săi, călcând nu prin praf, *ci pe așternut de haină și stălpări*; nu mai intră pe tăcute, *ci însoțit de osanalele, de laudele, de binecuvîntările și de entuziasmul ucenicilor* — ce uitaseră în înflăcărarea lor, că blîndul Iisus venea la moarte — însoțit de al mulțimii de popor care sporea la număr prin adăogirea celor ce se aflau în cetate pentru „serbarea paștilor“ și cari doriau să cunoască pe profetul ce făcea minuni și cari urmînd înboldului inimii lor se pome-neau desbrăcându-se și strigînd alături de ceilalți.

Aşa se coborà de pe muntele Măslinilor și înaintă spre cetatea Ierusalimului Mântuitorul Iisus, *proorocul cel din Nazaretul Galileei. (Matei 21, 11.)* Aşa își face intrarea în ea. Sgomotul provocat de alaiul înconjurător, sporià numărul curioșilor privitori dornici de așa ceva prin însași alcătuirea firii lor de orientali. Primăvara care își începuse munca de înviore a naturii trezind mugurii la viață, trezise și sufletele lor atât de legate de această natură și le îmboldeà spre bucurie, spre mișcare și spre veselie. Natura și omul, văzduhul și pământul, toate se uniseră să mărească, să laude și să mulțumească ziditorului lor, iar soarele răspânditor de primăvaratice scânteieri, îi încălzeà sporindu-le entuziasmul.

Sgomotul făcut de acest alai, dar mai ales entuziasmul molipsitor, care sporià numărul admiratorilor lui Iisus a sporit și necazul Fariseilor, atât de mult, încât cu toată frica lor, uitând că la un cuvânt al Domnului praf ar fi fost făcuți, provoacă pe Mântuitorul să-și certe ucenicii și să domolească entuziasmul, fapt, care-L face să le răspundă: „*De vor tăcea aceștia, pietrele vor striga*“. Blând răspuns, dar zdrobitor adevăr!..

Nu aveau Fariseii de cât să-și întoarcă privirea și s'o arunce în jurul lor asupra tuturor și ușor s'ar fi pătruns de acest adevăr. Nu-și urmă firea orânduirea dată de Dumnezeu? Nu aducea ea laudă acestui Dumnezeu? Cine putea opri scânteierea soarelui, veselia atmosferei, murmurul apelor, ciripitul păsărelelor, creșterea ierbei și cu ea schimbarea feții pământului? Cine îndemnase poporul să strige, să se bucure și să laude pe Dumnezeu primind ca pe un împărat pe Fiul Lui? Nu urmau și ei aceeași orânduire divină? De ce erau viermi plini de venin și morminte spoite? Pentru că uitaseră puterea lui Dumnezeu. Uitaseră că El, ziditorul a toată făptura, care înviase morții, care însufletea țărâna făcând pe Adam, că putea să însufletească chiar pietrele ca să-i strige mărirea. Nesocoteau legea, a căreia pază le plăcea să trâmbițeze că o fac; uitau cuprinsul psalmilor. Nu strigă David, cu inima înfrântă și smerită: *Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor lui o vestește țărâna? (Ps. 18). Strigați Domnului tot pământul, cântați mărirea numelui lui. Tot pământul se va închina fie și va cântă fie, va cântă numelui tău (Ps. 65.)* De ce se mirau? De ce credeau că de vă tăcea mulțimea, i se va micșora Mântuitorului puterea și mărirea?

Ura lor le întunecase și mințea și inima, iar gura lor grăia din prisosința inimii (Matei 12, 34).

Aşa a intrat Mântuitorul în Ierusalim, dus cu triumf. Intrarea aceasta însă alături de alte fapte ale Lui a grăbit hotărârea morții!..

*

Creștine, suntem în postul cel mare și ne pregătim să prăznuim întâmplarea de mai sus. Ți-ai pus întrebarea cum îl vei primi tu pe Iisus? Ți-ai pregătit tu sufletul pentru această primire? Nu-L primi cu răutatea Fariseilor, nici cu batjocura pe buze și nici nu-L privi cu indiferența mulțimii de curioși, ci primește-L smerit și întricoșat. Nu te gândi că dacă vei tăcea sau vei unelti împotriva Lui, îi vei micșora mărirea și puterea. Au fost destui de atunci și totuși cu nimic nu s'au micșorat acestea, ci din contră, au crescut. Gândește-te că **vor strigă pietrele mărirea Lui, că va strigă natura din jurul tău... și ce ești tu pe lângă natură?!**..

Libelul de dare.

Deodată cu noul sistem de impozite, introdus în întreg cuprinsul țării, a dispărut libelul de dare cu învelișul de hârtie vânătă închisă, pe care îl aflai cândva în orice casă de prin ținuturile noastre.

Am auzit pe unii expectorându-se contra libelului de dare, că ar fi de proveniență străină și ca atare a trebuit să dispară.

A dispărut și în locul lui primim procese verbale și chitanțe tipărite pe petece de hârtie.

*

Înainte de a condamna libelul de dare să vedem ce era rostul lui.

Rostul lui era să concentreze toate impunerile unui contribuabil și totdeodată să cuprindă și toate plătirile, pe cari le-a făcut contribuabilul în urma acelor impuneri astfel, că dacă deschideai un libel de dare, pe partea stângă aflai așa numita prescriere, sau contare a dărilor, ce aveau să se solvească, iar pe partea dreaptă erau induse plătirile făcute în contul dărilor impuse.

Deci contribuabilul avea în fiecare moment înaintea ochilor situația nu se poate mai clară în cece privește impozitele la a căror plătire a fost supus.

Și până când numele contribuabilului era scris o singură dată pe fața primă a libelului, până atunci acum de câte ori plătești ți-se scrie numele, când în procesele verbale, când în chitanțe.

Apoi la sistemul libelului de dare era tipărită cu litere mari perceția, care l-a eliberat, acum însă mai ales la oficii cu cerc larg de

activitate trebuie să dai în boabe până afli de la care percepție ți-s'a eliberat chitanța, dacă sigilul întâmplător a fost apăsător de jumătate și nu-l poți descifra.

Pe lângă sistemul de astăzi fiecare contribuabil este silit să-și aranjeze o arhivă în miniatură dacă vrea să știe cum stă cu impozitele și pe deasupra trebuie el să-și facă și contabilizarea pozițiilor, ceea ce iarăș numai atunci este posibil, dacă nu-i lipsește nici un singur proces verbal, nici o singură chitanță, căci altcum a întârcat-o cu evidența.

Cum însă statul face economie cu hârtia, când estradă acele chitanțe minuscule, ce este mai ușor decât să pierzi o atare hârtiuță.

Și chiar să fi păstrat-o ca ochii din cap, te pomenești, că din nebagarea de seamă a cutărui organ financiar supraîncărcat cu muncă, nu ți-sa îndus la cont una sau mai multe plătiri și în asemenea cazuri, dacă nu produci nefericita aceea de chitanță, plătești încăodată fără doar și poate.

În situația aceasta noi cei din ținuturile alipite ne aducem cu părere de rău aminte de libelul de dare de odinioară.

În convorbiri particulare am avut adese ori ocazie să aud, că ar fi bine dacă s'ar reintroduce libelul de dare.

Și tocmai pentru că sunt mulți, cari doresc să-l aibă, n'ași ști de ce să nu li-se împlinescă dorința, căci și așa prețul aceluia livret de dare vor trebui ei însiși să-l plătiască și statul pe deasupra va mai și câștiga, ca la ori și care tipăritură, ce o ofere contribuabilului.

Nu este însă eschis, că vor fi și de aceia, cari au aversiune față de livretele de dare, de aceea să se facă introducerea livretului de dare nu obligatorie, ci facultativă, ceea ce atât înseamnă, că acela căruia nu-i trebuie, să nu fie silit să-l aibă, iar acela, care-l dorește să și-l poată lua în primire.

*

Buna rânduială, ce trebuie s'o aibă oricare cetățean în ce privește obligamentele sale față de stat, reclamă cu insistență reintroducerea livretului de dare, de aceea ar fi de dorit, ca fără multă zăbavă să fie reintrodus în cazul cel mai rău în mod facultativ cum zisei mai sus.

A. Moaca.

Dela firme din străinătate a sosit

Materie pentru ornate bisericesti

și se poate comanda dela **Librăria Diecezană.**

Indiferentismul religios.

De: **C. Rudnean**

Există o anumită clasă de oameni cari sunt indiferenți în materie religioasă. Ei nu cunosc mersul general al dezvoltării firești al religiilor și nici însemnătatea istorică a religiilor. Pentru ei problemele religioase sunt niște simple ficțiuni ale minții — ei nu se ostensesc ca să adâncească viața spirituală. În luptele zilnice nu cunosc decât cultul energiilor și forța brută a acestora.

Indiferentismul religios se manifestă ca o boală psihică emanată din cauza unei lipse totale sau în parte a unei educațiuni religioase — poate fi o cauză mai adâncă, *infiltrarea ateismului* în forma *cea mai crasă*, negarea Divinității și a vieții religioase.

Am avut ocazia să ascult oameni de-o erudiție rară, dar fără simț religios; ei sunt cei mai *periculoși* pentru societate, ei nimicesc ultimul atom spiritual al umanității — dar cuvintele lor sunt tot atâtea glasuri cari strigă 'n pustie, căci la baza vieții reale stă *Atotputernicia și existența lui Dumnezeu*.

Oamenilor erudiți, dar fără suflet creștin le lipsește esența vieții: *bunătatea și dragostea creștină, mila și îndurarea*.

Și mersul vieții acesteia e mult mai adânc decât și-l închipue unii sau alții; puține sunt clipele când într'adevăr putem să prindem momentul unei vieți adevărate.

Momentul unei vieți creștine nu se poate învăța din cărți — nici în laboratoare nu se pot pregăti medicamente necesare pentru alinarea sufletelor obidite — nu! medicamente psihice se află în liniștea tainică a unui suflet creștin, acolo unde suferința te oțelește zilnic și te face să aștepti nădejdea vieții de mâine....

Veacul al XX-lea, al revelațiilor sociale, va trebui să ne aducă și liniștea vieții religioase.

Liniștea vieții religioase se va cimenta numai atunci când principiile spirituale vor fi călăuzitoarele Societății umane — atunci când *Mântuitorul Lumii* va fi în sufletele noastre, iar exemplul dat de *El* îl vom urma.

Istoria civilizațiilor umane, ne dovedește clar, cum *Ființa Divină* și *adevărul etern* a luminat mîntea și a îmblânzit inima oamenilor.

Din Apus ne sosesc știri îmbucurătoare; se continuă lupta pentru *unitatea credinței creștine*.

Cuvântul Apusului, e categoric: „*Reîntoarceți-Vă la Iisus!*” „*Reîntoarceți-Vă la Scrierile Sfinte*”.

Cu un cuvânt Să ne gândim și să studiem *Evangelia*, Ea ne va da adevărata viață, ne va învăța ce să facem să nu ne pierdem sufletele, ci să ne mântuim.

Suflul religios al Creștinismului încălzește inimele tuturor semenilor, cei învățați și neînvațați vor contempla forța creațiilor superioare și vor recunoaște pe *Creatorul Universului*.

Th. Zielinski vorbind despre sentimentul religios și Divinitate, ne spune următoarele: „Această gândire trebuie să ne inspire o atitudine plină de dragoste pentru o religie, care a lăsat un câmp larg sentimentului religios, credincioșilor a consacrat revelația în *frumusețe*, în *bine*, în *adevăr* și a creat astfel triumghiul sacru, unde se odihnește pentru noi ochiul deschis al Divinității“

Iată o mărturisire a unui om învățat, care o viață întreagă s'a ocupat de studiile clasice și a studiat foarte temeinic „Religia din Grecia veche.“

Indiferentismul religios, e o slăbiciune a sufletelor slabe, e ignoranța unei anumite clase care se crede atotștiutoare, dar căreia, în bună parte, îi lipsește educația religioasă-morală.

Indiferentismul religios ne duce cu pași siguri la o anihilare a vieții religioase, și la o decadență morală! deci să dăm o importanță mai mare problemelor religioase!

ȘTIRI

Locale.

La șezătoarea a patra a societății femeilor române ținută Duminică după masă a predicat Dl profesor Zeno Muntean dela Academia noastră teologică. Vorbind despre post și provocându-se și la evanghelia zilei, Dsa a spus, că niciodată nu este nepotrivit a predica despre acesta — mai ales în timpul Postului Mare. Postul este trupesc și sufletesc, dupăcum omul este trup și suflet. — Într'un chip cu totul explicit predicatorul a analizat postul trupesc; trecând apoi la postul sufletului, a arătat covârșitoarea însemnătate a acestuia. Provocându-se la exemplul Mântuitorului și al ss. apostoli în general, apoi la al poporului nostru — care a documentat cu exemple istorice respectul său pentru post, predicatorul încheie îndemnând să respectăm porunca bisericească și să fimem posturile rânduite de ea.

*

Studentii dela Academia noastră teologică au ținut, în aceeași zi, șezătoarea moralizatoare la deținții Penitenciarului din Loc. de astă dată a vorbit teologul Iștan-Stan — în legătură cu evanghelia zi-

lei — despre cauzele suferințelor lor. Mișcat de cuvintele vorbitorului, un dețiaut a mulțumit și a promis, că aceste cuvinte și sfaturi nu vor rămânea seminte aruncate în pământ sterp... Un altul — în ajun de a se elibera după șapte ani de închisoare — cu lacrimi de căință în ochi a făgăduit că în viitor, își va da silința să nu mai păcătuiască. Dl profesor Popescu a încheiat șezătoarea, îndemnându-l pe cel care pleca iarăș în lumea plină de ispite, ca atunci, când valurile acestora vor încerca să-l acopere din nou, să privească iconița și să citească în *Evangelie*, cari i s'au dat ca tovarășie și armă de apărare.

† **Teodor Speranța**, cunoscutul scriitor popular a încetat din viață zilele trecute, în București. Moartea sa lasă regrete cu atât mai multe, cu cât Th. Speranța a intrat larg în inima tuturor Românilor încă în vremurile de restriște.

Expoziție de cusături și țesături naționale a aranjat în orașul nostru școala Caselor Naționale din București, în zilele de 14 — 16 Martie cor. Țesăturile frumoase și variate — lucrate zice-se de eleve din întreaga țară — ne-au dat să vedem în diferite variante pitorescul nostru port românesc; nu ni s'a dat însă să vedem nici un obiect, nici o țesătură oricât de măruntă din mândrele comori de acest gen ale Banatului. De aceea am dori, pe viitor să se dea măcar un dram de importanță și portului din Banat precum și țesăturilor dela noi, căci ele covârșesc și în frumusețe și în artă pe toate celelalte!

Fapte nu vorbe... Filiala din Caransebeș a Societății „Crucea Roșie“ de sub conducerea zeloasei sale prezidente. Dna prof. Elena Neamțiu — a hotărât să distribue de Sfintele Paști săracilor din loc câte 5 — 10 Kgr. făină, colectată în scop de ajutorare. Apreciind acest gest, ne vine să strigăm — ca să audă și alții — „mai puține vorbe și mai multe fapte!“

Biserică jefuită de hoți. Într'o biserică reformată din apropierea Clujului, într'una din nopțile trecute, forșând ușa bisericii, o bandă de răufăcători a jefuit toate obiectele prețioase de cult. În pornirea lor jefuitoare au stricat și orga din biserică, pricinuind pagube de peste 200.000 Lei.

CONCURSE.

Pe baza Ordinațiunii Ven. Consistor diecezan ddt 9 Ianuarie Nr. 106 B ex 1929 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană“ pentru îndeplinirea parohiei vacante de clasa II-a din comuna Vlaicovăț (Vlajkovac) S. H. S. protopresbiteratul Vârșeț (Vrsac), devenită vacantă în urma abdicării preotului Ștefan Perian.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială constătoare din 32 jughere pământ arător și fânaș, după care alesul preot are a suporta toate sarcinile publice.

2. Un intravilan și extravilan fără casă parohială, deci alesul preot are a se îngriji de locuință.

3. Stola uzitată în comună.

Reflectanții cu cvalificațiune pentru parohii de clasa II sunt poștiți a-și înainta cererile de concurs comitetului parohial ort. român din Vlaicovăț prin Prea On. Oficiu protopresbiterial din Vârșeț în termen concursual.

Recurenții au a se prezinta în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn Protopresbiter tractual, dar nici decum în ziua de alegere.

Vlaicovăț (Vlajkovac) din ședința com. par. ort român ținută la 18 Ianuarie 1929.

Ștefan Perian

preș. com. par.

3-3

Nicolae Boldea

not. com. parohial

În conțelegere cu mine, *Traian Oprea* protopresbiter
Nr. 499 B ex 1929.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului Consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 8 Februarie 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

*

Pe baza decisului Ven. Consistoriu diecezan de ddo. 9 Ian. 1929. No. 168. B. ex 1929, se escrie concurs pentru întregirea postului de paroh în parohia ort. rom. de cl. I din Săn-Ianăș, protopresbiteratul Vârșețului cu termenul de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană.“

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 32 jughere pământ arător, după care alesul paroh va purta sarcinile publice.

2. Locuință în casa parohială cu supraedificatele necesare și cu extravilan.

3. Stola uzitată.

Doritorii de a ocupa acest post au să trimită petițiunile instruate conform Statutului organic și regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial Săn-Ianăș Prea On. oficiu protopresbiterial ort. rom. al Vârșețului (Jugoslavia.)

Recurenții sunt poștiți a se prezenta cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual, în sf. biserică din Săn-Ianăș în vre-o duminică sau sărbătoare, dar nici decum în ziua alegerii.

Săn-Ianăș, din ședința comitetului parohial ținută la 27 Ianuarie 1929.

Traian Ghilezan m. p.

preș. com. par.

1-3

Lazăr Cârdu m. p.

notarul com. par.

În conțelegere cu mine, *Traian Oprea* protopresbiter

Nr. 593 B ex 1929.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 8 Februarie 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Publicațiune.

Pentru Ofițerii de Rezervă.

Conf. ord. M. R. No. 13.881 din 23/II 1929 și ord. Cdt. VII. Teritorial No. 13.646/1929, se aduce la cunoștință Generală, următoarele:

Ofițerii de rezervă, proveniți din fostele Armate Ungare și Ruse, înscriși sau domiciliați pe raza Cercului de Recrutare Severin (Lugoj), cari până în prezent nu au depus actele și nu sunt confirmați în cadrele de rezervă ale armatei române, prin I. D., se vor prezenta de îndată la Cerc pentru clarificarea situației lor militare.

Termenul pentru depunerea actelor sprijinoare, referitoare la recunoașterea gradului și primirea în Armata Română, este fixat până la data de 10 Maiu 1929, conform ordinului de mai sus.

Acei cari nu vor prezenta actele Cercurilor de Recrutare până la data de 10 Maiu a. c. vor fi încorporați ca „omiși nomazi“ ca și cei prevăzuți de ord. Circ. Nd. 20.083/928, (adeacă ca cei nesupuși la recrutare și încorporare).

Comand. C. R. Severin:

Colonel, **Brazdă**

Șef. Bir. II Mob. și Rechiz.

Căpitan, **Nisipeanu**

Publicațiune.

Se publică spre cunoștință generală, că Miercuri în ziua de 27 a lunei Martie 1929 la ora 9 înainte de amiază se va ținea licitație publică orală în cancelaria dela depozitul de lemne de lângă gara Făget pentru vnzarea a 340.67 m³ lemne de construcție (trunchiuri) de esență gorun și gârniță în calitate: 81.93 m³ specială; 161.72 m³ cl. I; și 97.02 m³ mijlocie, provenite din exploatarile campaniei 1928/29 cari lemne se află în depozitul de lângă gara Făget, unde se pot vedea lemnele.

Prețul de strigare este indicat în condițiile de vnzare; ce se află la Consiliul eparhiei ort. rom. a Caransebeșului în cancelaria secției economice în Caransebeș unde se dot obține și orice detalii asupra materialului, precum și asupra condițiunilor generale și speciale de vnzare.

Participanții la licitațiune vor depune în numerar o garanță de zece (10) % a prețului de strigare.

Făget, în 6 Martie 1929.

Administrația pădurii

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 3453/1928 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Maria Gavrița repr. prin Dr. Emeric Lukács adv. în contra urmăritului Gavrița Țigriș domiciliat în Iaz, la cererea urmăritoarei, Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144. 146. 147 din legea LX din 1881, asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Iaz (din descripția Judecătoriei mixte Caransebeș) Nr. coalei cf. 361 și anume: Nr. top. 433/2 Grădină în intravilan de 1 jug. cu prețul de strigare de 1500 lei; Nr. top. 451 Grădină în intravilan de 1346 stp. cu prețul de strigare de 1000 lei; la coala Nr. 362 a comunei Iaz — 1/4 parte din imobilul cu Nr. top. 1121 Grădină în Satu-bătrân de 1218 stp. cu prețul de strigare de 8000 lei; pentru încasarea creanței de 1813 lei, capital, interese de 10% dela 8 Octomvrie 1926, spese de proces și de executare de 182 lei, fixate până acum, spese de 262 lei fixate până acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de **23 Martie 1929, ora 10** la casa comunală a comunei Iaz.

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170. legea LX din 1881; art. 21 XLI 1908)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 1 Decemvrie 1928.

pentru conformitate

I. Virágh m. p. jud. cons.

L. Bria p. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 2909/1928 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Maximilian Andor repr. prin Dr. I. Déri contra urmăritului Radu Dionisie din Prisian la cererea urmăritului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza §§ 144. 146. 147 din legea LX din 1881, asupra 1/3 părți a imobilului înscris în cf. a comunei Prisian (din descripția Judecătoriei mixte Caransebeș) Nr. coalei cf. 211 și adică A. I. 1--2 Nr. top. 174 grădină în intravilan 94 stp. Nr. top. 175 Casa Nr. 81 cu curte în intravilan de 68 stp. cu prețul de strigare 10.500 lei; pentru încasarea creanței de 1694 lei, capital interese de 10% dela 1 Ianuarie 1928, spese de proces și de executare de 704 lei fixate până acum spese de 485 lei fixate pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **18 Martie 1929 ora 10** la casa comunală a comunei Prisian.

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut pe un preț mai mic de jumătate din prețul strigării (§ 26 XLI 1908.)

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație. (§ 147. 150. 170. al legii LX din 1881; § 21 legea XLI: 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 6 Octombrie 1928.

I. Virágh mp. jud. cons.

pentru conformitate

L. Bria p. dir. cf.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

No. 38 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 8011/1927 efectuându-se execuțiunea la 17 Ianuarie 1928 în favorul urmăritului Afilon Novac din Marga reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș pentru suma de 2105 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedchestrare cari s'au prețuit în 4000 Lei — bani și anume: una junincă roșu cu alb, se va vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub No. 700/1928 G. pentru încasarea pretențiunilor de 2105 Lei — bani capital cu 12% interese din 15 Decemvrie 1927 și spesele de 1265 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de **22 Martie 1929 la orele 10 a. m. în comuna Marga la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a Legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 1 Martie 1929.

Portărel **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

No. 737 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei

mixte din Caransebeș de sub Nr. 5535/1927 efectuându-se execuțiunea la 10 Septembrie 1928 în favorul următoarei Banca Poporală din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 3000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate, cari s'au prețuit în 1400 Lei și anume: un covor mare, 20 kgr. brânză de oaie, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5556/1928 G. pentru încasarea pretențiunilor de 3000 Lei — bani capital cu 12% interese din 10 August 1927 și spesele de 2073 Lei 25 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 19 Martie 1929 la oarele 3 p. m. în comuna Poiana la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie, de a cumpăra sunt invitați, cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 1 Martie 1929.

Portărel M. Guran.

Corpul Portăreilor, Tribunalului Caransebeș.

Nr. 736 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4249/1928 efectuându-se execuțiunea la 10 Septembrie 1928 în favorul următoarei Banca Poporală Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 3700 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 2200 Lei — bani și anume: una căldare de aramă, una cadă, de un căzan, un car demontat, un butoi de circa 120 litri, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5557/1928 G. pentru încasarea pretențiunilor de 3700 Lei — bani capital cu 12% interese din 15 Iulie 1928 și spesele de 2159 Lei 25 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 19 Martie 1929 la oarele 4 p. m. în comuna Poiana la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 1 Martie 1929.

Portărel M. Guran.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 868 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3046/1927 efectuându-se execuțiunea la 11 Ianuarie 1928 în favorul următorului Heinrich Hartweg din Ferdinand reprez. prin avocatul Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 650 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 4000 Lei — bani și anume: un junc roșu de doi ani, se va vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 288/1928 G. pentru încasarea pretențiunilor de 650 Lei — bani capital, cu 10% interese din 1 Ianuarie 1927 și spesele de 881 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 23 Martie 1929 la oarele 11 a. m. în comuna Cireșa la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu aceia observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 1 Martie 1929.

P. M. Guran.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

No. 289 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881, și în baza art. 19 din legea LX din 1908, prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7690/1927, efectuându-se execuțiunea la 28 Martie 1928 în favorul următorului Arșuțiu Cristian din Voisiova repr. prin avocatul Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 3500 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate care s'au prețuit în 6000 Lei — bani și anume: Un cal sur, un cal roșu se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 2069/1928 G. pentru încasarea pretențiunilor de 3500 Lei — bani capital cu 10% interese din 26 Noembrie 1927 și spesele de 2386 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 23 Martie 1929 la oarele 9 a. m. în comuna Marga la locuința urmăritului** și toți aceia care au voie de a cumpăra sunt invitați cu aceia observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intru cât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX, din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 1 Martie 1929.

P. M. Guran.

„RETEZATUL” Societate pe acții pentru industria lemnului. — Caransebeș

Convocare.

Domnii acționari ai Societății „Retezatul” S. p. A. pentru Industria Lemnului în Caransebeș, sunt invitați la a

VIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș, la 27 Martie 1929, ora 11^{1/2}, în sala de ședințe a societății.

Ordinea de zi:

1. Designarea grefierului și alegerea a două acționari, pentru autentificarea procesului verbal.

2. Raportul Consiliului de Administrație și al cenzorilor, despre anul de gestiune 1928 expirat. Pertractarea bilanțului.
3. Propunerea Consiliului de Administrație și al cenzorilor, referitor la decderea perderii.
4. Darea absolutului.
5. Propunerea și decderea remunerației al cenzorilor.
6. Alegerea membrilor în Consiliul de Administrație și al cenzorilor.
7. Eventuale propuneri anunțate în conformitate statutelor.

N. B. Acei acționari, cari doresc a lua parte la adunare, sunt rugați a depune acțiile până cel mai târziu la 18 Martie a. c. inclusive la cassa societății.

Consiliul de Administrație

ACTIVA

CONTUL-BILANȚ PE ANUL 1928.

PASIVA

Cassa		117	Capital societar	5,000.000
Realități și instalațiuni			Fond de rezervă	63.000
Teren	200.000		Fond de amortizarea investițiilor	430.000
Imobile	700.000		Fond de penzie	3.324.15
Instalațiunile imobilelor	862.000		Creditori	2,292.553.04
Calea Ferată de Industrie	2,073.000			
Inventarul fabricii	165.000	4,000.000		
Stocuri în pădure, depouri, etc.		2,468.346.20		
Debitori		547.514.55		
Efecte		17.5000		
Saldo ca pierdere din anul 1927	150.942.96			
" " 1928	604.256.48	755.199.44		
		7,788.677.19		7,788.677.19

Caransebeș, la 31 Decembrie 1928.

Dr. LEO PARASCA m. p. președinte.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

STRAUSS m. p. primcontabil, contabil autorizat.

Dr. A. FARKAS m. p. W. MUNK m. p. RADO m. p. FARKAS m. p. E. RADO m. p. Dr. ȘELARU m. p.

BCU Cluj / L'am revidat și aflat exact Library Cluj

CONSILIUL DE CENZORI:

NORBERT FISCHER m. p. președinte, expert contabil.

Dr. DIMITRIE CIOLOCA m. p.

Dr. ERNEST HALLE m. p.

„CORCANA” Fabrică de Butoaie, Parchete și Lemnărie S. A., — Caransebeș.

Convocare.

Domnii acționari ai Societății „Corcana”, Fabrică de Butoaie, Parchete și Lemnărie S. A., sunt invitați la a

VII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș, la 27 Martie 1929, ora 10^{1/2}, în sala de ședințe a societății.

Ordinea de zi:

1. Designarea grefierului și alegerea a două acționari, pentru autentificarea procesului verbal.

2. Raportul Consiliului de Administrație și al cenzorilor, despre anul de gestiune 1928 expirat. Pertractarea bilanțului.
3. Propunerea Consiliului de Administrație și al cenzorilor, referitor la decderea perderii.
4. Darea absolutului.
5. Propunerea și decderea remunerației al cenzorilor.
6. Alegerea membrilor în Consiliul de Administr. și al cenzorilor.
7. Eventuale propuneri anunțate în conformitate statutelor.

N. B. Acei acționari, cari doresc a lua parte la adunarea, sunt rugați a depune acțiile lor până cel mai târziu la 18 Martie a. c. inclusive la cassa societății.

Consiliul de Administrație

ACTIVA

CONTUL-BILANȚ PE ANUL 1928.

PASIVA

Cassa		5.803.46	Capital societar	5,000.000
Realități și instalațiuni:			Fond de rezervă	370.000
Imobile	2,587.000		Fond de amortizare investițiilor	1,886.000
Instalațiunile imobilelor	1,630.000		Fond de rezervă pentru creanțe dubioase	118.803.18
Inventarul fabricii	508.000	4,725.000	Fond de penzie	55.144.87
Mărfuri și material		3,779.520	Creditul Industrial, București	1,500.000
Debitori		5,099.364.54	Creditori	5,155.022.05
Efecte		60.000		
Saldo ca pierdere		415.282.10		
		14,084.970.10		14,084.970.10

Caransebeș, la 31 Decembrie 1928.

RADO m. p. W. MUNK m. p. E. RADO m. p.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

STRAUSS m. p. primcontabil, contabil autorizat.

SCHWAB m. p. Dr. HALLE m. p. Dr. CIOLOCA m. p.

L'am revidat și aflat exact.

CONSILIUL DE CENZORI:

ALEXANDRU BALAȘ m. p.

NORBERT FISCHER m. p. președinte, expert contabil.

Dr. ȘIG. SZÖRÉNYI m. p.